

ALLMÄNNAN TIDNING.

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 1 uti P. Stolpes bokhandel; i landsorten å resp. postkontor. Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberoende. Lösnummer å 15 penni säljas i ofvannämnda bokhandel.

Thorsdagen den 10 December.

Alla kungörelser och annonser insändas eller inlemnas till Revisionskommisarien P. A. Rönnbäck, Elisabetsgatan n:o 25, hvilken träffas fr. kl. 9 till 11 f. m. och fr. kl. 3 till 5 e. m. alla helgfria dagar. Annonspriiset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: n:o 17, Konstantinsgatan.

Officiella Afdelningen.

Af K. Senaten afgjorda mål.

(På Justitie-departementets föredragning.)

Utslag på bonden P. Mämmis besvär; d:o på biträdande stadsfiskalen L. Nygrens d:o; d:o i anledning af bondesonen K. W. Johanssons ansökning; d:o på kronolänsmannen A. Gejtels besvär; d:o på skepparen K. Söderströms d:o; d:o på torparen W. Keskinens d:o; d:o på bonden C. G. Yrjöläs d:o; d:o syttningsmannen J. F. Nordströms d:o; d:o på bonden A. Launons d:o; d:o på borgaren E. Lindholms d:o; d:o på arbetkarlen D. Pälläns d:o; d:o på tullförvaltaren J. W. Ekelunds d:o; d:o på stadsfiskalen E. A. Wigrens d:o; d:o på handlanden J. R. Hällströms d:o; d:o på arbetkarlen M. Puustins d:o; d:o på torparedottren J. E. Rajalas d:o; d:o på kronofogden K. J. Strömmers d:o; d:o på syttningsmannen A. Sakeris d:o; d:o på kronofogden J. F. Lagerblads d:o; d:o på kronolänsmannen F. O. Backmans d:o; d:o på assessorn F. Krogius' d:o; d:o på bonden J. Kovalas d:o; d:o på torparensen J. G. Korpelas d:o; d:o på syttningsmannen J. Mattsson Gröndahls d:o; d:o på bonden H. Tolvas d:o; d:o på kronofogden A. E. Relanders d:o; d:o på Föreningsbankens d:o; d:o på bonden A. Snellmans d:o; d:o på bondesonen H. Schadevitz' d:o; d:o på öfverstelöjtnanten L. Forsténs m. fls d:o; d:o på bonden M. Johansson Lillpellins d:o; d:o på borgmästaren K. J. Boströms m. fls d:o; d:o på verkliga statsrådet N. Puttiloffs d:o; d:o på statsrådet E. J. Bonsdorffs m. fls d:o; d:o på assessorn C. F. Muncks d:o; d:o på kronofogden A. F. Andersins m. fls d:o; d:o på häradshöfdingen A. M. A. Lagerblads d:o; d:o på landthandlaren A. Waris d:o; d:o på kronofogden A. Z. Branders d:o; d:o på bonden S. Hardikkas m. fls d:o; d:o på advokatfiskalen F. Hallonblads d:o; d:o på häradshöfdingen O. W. Kyrklunds d:o; d:o på vicehäradshöfdingen E. Erlunds d:o; d:o i anledning af Finby byamäns m. fls ansökning; dom i revisionsmålet emellan handlanden G. G. Gottleben, s:de, och rådmansenkan U. C. Strengberg, sv:de; d:o i d:o emellan bonden A. Eriksson Jaakkola, s:de, och bonden Eriksson Jaakkola, sv:de; d:o i d:o emellan afidne handlanden K. G. Majanders rättsinnehafvare, s:de, och handladesonen A. R. Sundman m. fl., sv:de.

T. f. guvernören i St Michels län har den 18 sistlidne november till kronolänsmän i Jockas sockens östra distrikt utnämmt och konstituerat landskontoristen Oscar Ferdinand Lagerstam och till landskontorist utnämmt e. o. landskontoristen Ivar Järnström.

Anmärkningsvärda tilldragelser enligt af guvernörerna inlämnade rapporter.

St Michels län. Tjuf eller tjufvar hafva under tiden emellan den 25 och 31 sistviken oktober föröfvat inbrott uti sakristian till Kangasniemi sockens kyrka genom uppdyrkande af låset till lådan af ett i sakristian befintligt bord, och ifrån sagde bordslåda tillfritt ett söndrigt fickur, som dock sedermera återfunnit på marken i närheten af kyrkan. Om denna illbragd har polisundersökning försiggått, utan att förbrytarene likväl kunnat upptäckas.

Torparen Magnus Komppa, från Sairila by i St Michels socken, hvilken den 12 november med båt afrest till St Michels stad, har alltsedan dess varit försvunnen och förmodas hafva drunknat i den emellan berörde by och St Michels stad belägna vik af Saimen.

Tvenne nya rior hafva den 16 i nästnämnde månad nedbrunnit å Mäenpää hemman n:o 1 i Kirkonkylä by af Pieksämäki socken, hvilken brandskada uppskattats till omkring fyra tusen mark.

Helsotillståndet bland länets befolkning har uppgifvits vara tillfredsställande, men att någon skabbartad sjukdom angripit hornboskapen å några trakter i Hirvensalmi socken, för hämmande och botande af hvilken kreatursjukdom vederbörande länedjurläkare anmodats att begifva sig till orten.

Icke-Officiella Afdelningen.

Helsingfors.

Universitetet. Offentlig medicine licentiatexamen aflades i går af medinekandidaten H. F. Antell, österb.

För sökandene till den matematiska professionen har specimationstid blifvit utsatt till våren 1876.

— **Nytt i bokhandeln.** I dag har utkommit: "Lärokurs i Arabiska språket, till Universitetsungdomens tjenst af Wilh. Lagus. III. Arabisk Krestomati." — Pris 5 mk.

— **Direktionen för civilstatens enke- och pupilkassa.** Vid anställt val inom kassans delegare hafva de tre d. 1 inst. januari i tur afgående direktörerna, senator A. Brunou, geheimerådet R. Örn och allm. referendariesekreteraren J. F. Pipping alla blifvit återvalde, men då refer.sekret. Pipping afsagt sig förtroendet, kommer senator J. D. Dahl, såsom närmast i röstetal, att i hans ställe i direktionen inträda. Till suppleanter äro valde prokuratorsadjointen H. J. W. Zilliacus, bankodirektör A. J. Rudbäck och sekreteraren S. V. Dalström.

— **Jordbruks enquete i Nylands län.** Det för diskuterande af förslaget öfver verkställandet af denna enquete sammankallade mötet af alla för saken intresserade personer eger rum i dag kl. 16 e. m. i societetshuset.

— **Nya theatern.** Ånyo inöfvad och med lysande uppsättning gick i går Offenbachs opera-buffa "Frikhetsbröderna" öfver scenen. Det ystra karnavallskämtet med sina burleska Hanswurstuppträden och sin sjelfsväldiga Gassenhauermusik hade fyllt salongen från golf till tak. Publiken skratade och applåderade af alla krafter samt inropade de spelande.

— **Upprörande.** I gården n:o 1 Michaelsgatan förevisas allmänheten en såkallad vild man och för detta menniskoätare, hvilken under ett djuriskt vrålände sönderliter dufvor och kaniner, hvilas blod han låtsar sig suga ut. Ett vederstyggligare och för menskligheten mera vanhedrande spektakel skall man verkligen hafva svårt att få se. Man har all anledning att förmoda, det denne vilde icke är äkta, utan endast spelas af något samhällets olycksbarn, som påtagit denna mask. Man vet sannerligen icke hvad som mer bör väcka vår rysning och afsky, den usling, som lånar sig till denna förnedring eller förevisarne, som med inkomsten deraf underhålla sitt lumpna vagabondlif. Man eger lagar och straff mot djurplågeri, men någonting så skändligt som detta skådespel får oantastadt uppföras midt i ett civiliseradt samhälle.

— **Professorn och riddaren herr A. P. Wy Bromander** har här nyss avslutat en kurs i bokföring till sina elevs stora belåtenhet och tacksamhet. Herr professorn har förevisat oss skriftliga intyg öfver sin verk-

samhet härstädes under denna höst, hvaruti hans osparda möda och outröttliga nit samt hans utmärkta undervisningsmethod på det varmaste sätt lofordas. — Professorens afreser härifrån till St Petersburg.

— **Palettens artister,** hvilas antal och verksamhet, tack vare gynsamma tider, dag för dag ökas, hafva hittills ofta nog haft svårighet att här hemma förse sig med ett tillräckligt och fullständigt material för utföringen af sin konst. Längre har firman Wasenius et comp. varit den enda, som jemte bokhandel äfven bedrivit en liten rörelse med färger, penslar, målarduk m. m., hvilken dock icke alltid varit i stånd att fullt tillfredsställa den artistiska verksamhetens behof och efterfrågan. En konkurrens på detta område var derföre behöflig och skall säkert blifva rätt välkommen för våra konstnärer. Det är derföre vi taga oss friheten, att rekommendera den färghandel, hvilken nyligen blifvit öppnad af målaren F. J. Holmgren, Högbergsgatan n:o 34, och som är rikt försedd med alla de förnämsta för den artistiska utföringen af målarekonsten behöfliga artiklar, från väl renommerade fabriker i utlandet, såsom färger i tuber, penslar af alla slag, paletter och palettknivar, färgskrin med tillbehör, målareduk af olika bredder och för alla ändamål, oljor och fernissor m. m. — Ritbräden och ritkol finnas äfven att tillgå, hvarjemte vi fästa dilettanters uppmärksamhet på att herr Holmgrens butik tillika är försedd med färger och penslar för det omyckta och mycket spridda så kallade orientaliska snabbmåleriet. Vid ett besök i den nya handeln, i sällskap med en sakkunnig artist, intygade denne, att varorna äro af god kvalitet och moderata priser.

Landsorten.

Vid kyrkoherdeval i Eura den 29 nov. erhöi kyrkoherden i Masku, prostén E. M. Rosengren 2,235 röster, kyrkoherden i Parkano, prostén N. J. Juselius 12, samt sockneadjunkten i Eura, vicepastor P. E. Åberg 673 röster. (Satak.)

— **Egendomshandel.** Enligt Satakunta har handlanden Adolf Bergius på auktion tillhandlat sig framlidne rusthållaren Viktor Holmbergs arfvingar tillhöriga Herregård 1/4 dels rusthåll samt Uotila 1/2 augments hemman i Ahlais kapell för en köpesumma af 40,200 mark.

St Petersburg.

Finnar i rysk tjenst. Befordrade: ifrån kollegie assessorer till hofråd: Telegrafstationscheferne: i Helsingfors Alfred Ehrenstolpe och i Nystad Bernhard Kolerus, samt telegrafisten af 2:dra klassen Carl Rosendahl till kollegie registrator.

— Ryska tidningar meddela ett telegram från Piræus af den 1 december, om att fregatten "Poscharski" skulle afgå till Medelhafvet, samt att bref till personer i tjenst å nämnde fartyg böra adresseras till Nizza.

— De stora ismassor, som hopat sig kring Kronstadt och som på en del ställen nått till botten, hafva illa skadat undervattens telegrafkabeln, af hvars ledningar tvenne äro afbrutna.

— Alla Kronstadt omgifvande redder voro, enligt marintelegrafens underrättelser, betäckta af en fast ismassa den 19 november g. st. på morgonen.

— **Moskowsk. Wädom.** innehålla om sångerskan Adelina Pattis afskedsrepresentation i Moskva, der hon uppträdde i operan "Barberaren i Sevilla", att publikens ovationer för den berömda sångerskan aldrig ville taga ett slut. Efter hvarje nummer hon sjöng frambyros till henne buketter, blomsterkorgar och lagerkransar. Under operans 2:dra akt erhöi hon en buket, inuti hvilken ett briljantsmycke var inlagdt, samt en blomsterkorg med en solfjäder af perlemor. Men hänryckningen tilltog alltmer och då efter sången i 3:e akten, som begärdes da capo, hon sjöng "Näktergalen" (Salovei) och romansen: "Si vous n'avez rien à me dire", öfverlemnades åt henne en i byzantinsk stil i emalj utarbetad och med briljanter prydd skål, en lagerkrans af guld, samt en stor solfjäder af palmträd med initialerne A. P. och ett dervid fästadt diadem bestående af fem stjärnor, i hvilas midt rubiner voro infattade, medan i strålarne rosor af briljanter voro anbragta. Efter operans slut regnade det formligen under en tid aftio minuter öfver sångerskan blommor och lagerkransar. Dessutom inkastades på scenen 250 buketter. Sångerskan, rörd af dessa den Moskowska publikens uttryck af sympathier för henne, sjöng till afsked romansen: "Matuschka-Golubuschka".

— Den 3 innevarande december invigdes och öppnades (enligt Golos) den nyinrättade skolan i petersburgska stadshäktet, för der förvarade brottslingar. I stället för det förra skolrummet, dystert och mörkt som ett fångrum, med svarta bänkar, var den nya skollokalen prydlig och ljus med nya möbler, tvenne glober, ett stort aquarium med en springbrunn, vägarne målade i ljusblå oljefärg, fönstren försedda med gardiner m. m. Allt detta har åstadkommits genom frivilliga bidrag af välgörande människovänner, som önska att leda brottslingarne på bättringens väg. Fängelsedirektionens ordförande och ledamöter samt en mängd enskilda välgörare hade samlats kl. 2 på dagen i fängelset, 20 minderårige brottslingar och några arrestanter ur de privilegierade stånden hade inöfvats i en kyrkosång, den de utförde i närvaro af fångar, samlade till högtidligheten från fängelsets alla öfriga afdelningar. Efter sången bestogs katedern af fängelsekomiténs ledamot hr Petroff, som i några ord tolkade uppkomsten och utvecklingen af skolor inom fängelserna, samt de frukter man af dem emottog. Derefter talade läraren för de minderårige fångarne, baron M. O. Kosin-

ski, frambärande i särdeles varma ordalag de ungas tacksamhet för fängelseföreningens välgörande inrättningar. Sist uppträdde presten Sokoloff, skildrande i en predikan betydelsen och vigten af en skol-inrättning inom murarne af ett fängelse, uttalande derjemte sitt hopp och sin önskan, att de menniskovänner, som åstadkommit allt detta, äfven framgent skulle bidra till fängelseskolans vidare förkorr och utveckling.

UTRIKES.

Tyska riksdagens sammanträde i fredags var vida stormigare, än hvad det i måndags meddelade telegrammet lät förstå. Af separe, mera detaljerade redogörelser derför finner man, att det ultramontana partiet formligen råkat i raseri öfver den skrifvelse från rikskanslern till riksdagens president, hvori det meddelas, att kejsaren och förbundsregeringarna afstått från att begära medel till underhållande af ett sändebud vid påfliga stolen. Detta meddelande gaf ultramontanerne anledning till att genom dess skickligaste och mest hänsynslöse talare, bäjerske deputeraden Jörg göra ett angrepp mot furst Bismarck och hans utrikespolitik, hvilket saknar sin like i häftighet och elakhet. Jörgs tal är ett mästestycke i sitt slag; hvarje ord är noga öfvervägdt och anlagdt på att till det yttersta reta rikskanslern. Öfverallt ser han denne inblanda sig i andra staters inre angelägenheter; alla hans ansträngningar äro riktade på att störa världens lugn; slutligen indrog Jörg bland sina angrepp det Kullmannska mordförsöket, som på ett så oförnuftigt sätt blifvit af den officiösa pressen begagnadt till vapen mot ultramontanerne. Furst Bismarcks svar var dräpande. Det andades en så varm, patriotisk känsla, att huset utbröt i stormande bifallsrop. Då efter rikskanslerns tal deputeraden Windthorst i giftiga ord återupprepade det hufvudsakligaste af Jörgs beskyllningar och derigenom till högsta grad stegrade husets förbittring, led centerpartiet ett nytt nederlag, i det deputeranden Lasker ryckte bort den slöja af patriotism och fredskärlek, hvori det inhöljt sig. Han visade hurusom Jörgs tal var en väl öfverlagd utmaning, och konstaterade inför offentligheten, huru centerpartiet än med hån och ironi, än med direkta och indirekta anspelningar afsigtligen går ut på att beskylla tyska regeringen för att rusta sig till krig mot det fredälskande Frankrike. Denna lömska beskyllning, som icke blott uppträder uti intriger vid hofven, utan såsom nu inför hela Europa

i en offentlig församling, dessa hetsningar af tyskar mot Tyskland, brännmärkte talaren såsom ovärdigt en tysk folkrepresentant och såsom ett brott mot fäderneslandet. Detta yttrande ådrog honom visserligen ett klander af presidenten Forchenbeck, som kallade honom till ordningen, men det märktes väl, att han hade hela huset på sin sida. Vosschische Ztg säger, att så stormiga scener som i fredags sällan förekommit inom riksdagen. Ofta måste presidentens klocka i förtviflan äska ordning. Förbundsrådets ledamöter hade stigit upp från sina platser och lyssnade, tätt slutne tillsammans, till huru slagen föllo; de deputerade trängdes kring talarestolen, och icke blott ur deras led, utan äfven från tribunen ljödo bravorop då furst Bismarck med höjd stämma sade: "När jag erfor kapten Schmidts mord var min första tanke: hade han varit en engelsk, rysk, fransk eller amerikansk journalist, så hade man icke tagit lifvet af honom. Då runno mig i hågen de bittra förödmjukelser, som Tyskland redan fått lida, och jag sade till mig sjelf: ingen tysk skall ostraffadt dödas."

Enligt allt utseende förestår i Ungern en ministerkris; finansministern Ghyczy har nemligen sistlidne torsdag lidit ett afgjordt nederlag i finansutskottet. Han hade på regeringens vägnar begärt bemyndigande att enligt föregående års taxering uppbära de nu förfallande skatterna, till dess den ännu icke diskuterade budgeten för 1875 träder i gällande kraft. (Anmärkas bör, att i Ungern likasom i hela Österrike skatterna uppbäras kvar-talsvis.) Oppositionsmedlemmarne i utskottet förklarade sig på det bestämdaste emot ett sådant bemyndigande: deputeraden Horn ville medgifva det endast för den händelse att regeringen förpligtade sig att redan under första kvartalet 1875 rätta sig efter finansutskottets beslut. Ghyczy vägrade att öfvertaga en sådan förpliktelse, emedan regeringen icke kunde på förhand gifva sitt bifall till finansutskottets blifvande beslut, och anhöll derföre om att regeringens proposition måtte oförändradt antagas. Propositionen blef likväl förkastad med 11 röster mot 4, och sedan man icke lyckats blifva ense om de öfriga förslagen, blef debatten uppskjuten till dess finansministern fått tillfälle att öfverlägga med de öfrige ministrarne. Ännu samma dag hade Ghyczy företrädde hos kejsaren, för att underrätta honom om ställningen. I fredags fortsattes debatterna och undveks ännu en gång den hotande konflikten, i

det finansutskottet efter närmare besinnande biföll ministrernes förslag, sedan Ghyczy lofvat att i intet fall öfverskrida skattetsatserna för 1874. Dylika tilldragelser äro emellertid icke egnade att framställa det nuvarande kabinetts läge såsom be-tryggadt för längre tid. De ungerske deputerade tyckas knappt hafva en aning och hvad Ghyczys afträdande från sin svåra post i detta ögonblick skulle betyda för landet; annars skulle de nog akta sig för att dagligen ställa hans sjelfkänsla på prof.

Journal des Débats' korrespondent i Madrid återkommer till möjligheten af en ministerkris i Spanien. Han uppgifver såsom ett faktum, att söndring råder mellan marskalk Serrano och Sagasta, och säger sig veta att af alla de nuvarande ministrarne endast två, hrr Ulloa och Rodrigo, komma att inträda i det blifvande kabinettet. Hr Vega de Armijo, åt hvilken man erbjudit inrikesportföljen, har lofvat att emottaga den. Dessa söndringar inom spanska styrelsen anser korrespondenten vara så mycket beklagliga-re, som det måhända endast behöfves ett energiskt slag för att tillintetgöra det carlistiska upproret, som är nära sitt slut. Han berättar derjemte att de alfonsistiska agitationerna tilltaga, att flere generaler af detta parti ingifva oro i Madrid och att man befarar ett alfonsistiskt pronunciamento i Cartagena.

P. S.

Ryska och utländska tidningar meddela följande telegrammer:

Paris d. 7 dec. Perrots' utdelade rapport om krigsföringen låter högst ogynnsamt med hänsyn till Garibaldi's operationer. Enligt Moniteur skall krigsministern göra sitt kvarstående på sin post beroende af lagförslagen om armékadrerna antagande.

Washington d. 7 dec. Finansrapporten beräknar det förflutna årets inkomster till 322 millioner dollars, men utgifterna till 302 millioner. För nästa finansår beräknas inkomsterna till 293 och utgifterna till 273 millioner, deri ej inberäknade utgifterna för amorteringsfond med 32 millioner. Rapporten säger, att behofvet af vidare utgifvande af sedelmynt försvunnit och tiden kommit att upptaga betalningen i klingande mynt. Att rekommendera vore fastställandet af en så vidt möjligt nära termin, från hvilken sedelmyntet skulle upphöra att gälla såsom lagligt betalningsmedel, kanske inom tre år eller ännu tidigare. Rapporten rekommenderar vidare greenbacks konvertering till låga, räntebärande obligationer, upphäfvandet af några inländska skatter, förhöjning af beskattningen på spirituosa och en revision af tulltariffen.

New-York d. 8 dec. I Vicksburg har

en kamp med negrerne egt rum. 25 dö-dades och sårades, 40 tillfångatogs. 3 hvite sårades.

Mexikanska kongressen sysselsätter sig med frågan om kyrkans skiljande från staten.

Belgrad d. 8 dec. Vid det nya kabinetts föreställning för skuptschinan omnämnde konseljpresidenten, att regeringen under sessionens förlopp skulle framlägga lagförslag angående pressfriheten, den personliga säkerheten och kommunal-autonomin. Skuptschinan ajournerade sig derpå på 6 veckor.

Öfversigt af svenska litteraturen.

(Forts. och slut fr. n:o 286.)

På biografien område ha vi att anteckna 3 nya häften — 3, 4 och 5 — af Herm. Hofbergs "Svenskt biografiskt handlexikon", som under växande bifall fortskridit ett stycke in på bokstafven H. S. A. Hollander har utgifvit "Biskopar och superintendenter i Sverige och Finland efter reformationen och A. J. Bruzelius några blad biografiska anteckningar om "Filosofie doktorer vid 1823 års promotion i Lund". Om hartill lägges att Louis de Geer i tryck utlemnat ett på Vetenskapsakademiens högtidsdag hållet minnestal öfver Hans Järta, torde det väsentligaste hit hörande vara inregistrerad.

Myntkunskapen har vunnit ett vackert tillägg i B. E. Hildebrands beskrivande arbete, "Sveriges och svenska konungahusets minnespenningar, praktmynt och belöningsmedaljer", sträckande sig från Gustaf I till och med Carl XII.

Årets geografiska litteratur räknar bland sina förnämsta bidrag O. von Knorrings intressanta och väl utstyrda reseskildring "Två månader i Egypten". Mindre tillskott ha lemnats af P. E. Bergstrand, "Resanteckningar från Polen, Tyskland och Schweiz", R. Sundström, "På hinsidan Östersjön" — reseminnen från Finland och Ryssland — samt A. M. Wester från Mannheim, "En målares anteckningar" från en färd till Köpenhamn. Af M. Höjers "Konungariket Sverige" har nionde häftet utkommit. Bland hit hänförliga öfversättningsarbeten må nämnas ett sammandrag af J. A. Verkrüzens "Norge, dess fjordar och naturunder", häften af Stanleys "Huru jag fann Livingstone" och V. C. S. Topsöes "Från Amerika" samt, om man så vill, J. Rodenhørgs "Bilder ur lifvet i England".

Statskunskap och statistik tillhöra ett område, som hos oss räknar nitiske och grundlige bearbetare. Derom vittna flera under det förflutna året utkomna skrifter, af hvilka vi särskildt nämna: O. Rabenius, "Handbok i Sveriges gällande förvaltningsrätt" (3:e delen: finansförvaltning).

Förstulna kyssar.

Julberättelse

af

Wilkie Collins.

Efter att hafva uppfunnit en fullständig signalbok, som tillät dem att meddela sig samsinnell, måste Natalie och Lance lösa en ännu allvarigare svårighet, den att finna ett medel hvarigenom de kunde träffa hvarandra i hemlighet ombord. Lance hade ej visat sig fullt mäktig sin rol; lemnad åt sin egen uppfinningsförmåga, hade Natalie till en början ansett, att Lance genom sina medicinska studier kunde finna en oomtvistad förevändning, att tid efter annan innesluta sig i de inre regionerna. Derefter föll hon på den tanken, att sjelf sönderrifva sina klädningar, för att å sin sida hafva ett skäl, för att döma sig till afsöndring från sällskapet. På detta sätt försökte det älskande paret att, under det myndigheterna på stället promenerade på däck, i hemlighet under däck uppsöka hvarandra på ett neutralt område i salongen. Det var der som de, enligt den vid frukosten träffade öfverenskom-melsen, hade föresatt sig att träffas.

Efter gammal vana var det Natalies dörr, som först öppnades. Hon höjde blicken mot

taket och såg benen af de båda gentlemännen samt sin tants kjol på sidan under vinden. Betyggadt tog hon tre steg och stannade för att lyssna.

Rösterna tystnade på däck; hon såg åter upp: tvenne ben, icke hennes fars, hade försvunnit. — Utan att tveka ett ögonblick kastade hon sig i sin hytt just i lagom tid, för att Richard Turlington, hvilken kom ut för trappan, icke skulle få se henne.

Han gjorde intet annat än öppnade en draglåda under bokhyllan, biblioteket ombord, der han uttog en karta, med hvilken han åter begaf sig upp på däck. Imellertid sade Natalies oroliga samvete henne, att han egentligen var kommen för att spionera.

Då hon nästa gång vågade visa sig, så sträckte hon bara ut hufvudet, i stället för att lemna sitt gömställe; derefter sade hon med mycket lågmäld röst:

— Lance!

Lancelot öppnade sin dörr. I det ögonblick han öfversteg dess tröskel, tillbakahölls han af en åtbörd från Natalie.

— Rör er icke! Richard gick nyss härifrån. . . Han drar misstankar på oss. . . — Hvad ni är rädd af er! Kom då. . . — För intet i världen. . . om ni ej hittar på något annat ställe än salongen.

Ett annat ställe! — Huru lätt skulle det icke hafva varit att finna det i land — huru omöjligt tycktes det icke ombord! — Det

fanns visserligen i fören ett rum, men det var fullt af folk. Der fanns också segelrummet, men det var fullproppadt med saker. Der fanns slutligen äfven en hytt, som tjänade till toilette för damerna, men det var alldeles otillgängligt för hvarje person af manligt kön.

Fanns det väl någonstades en tillsluten vrå, af hvilken man kunde draga fördel? — Å ena sidan hade man båtsmannens och hans hjälpredas skrubbar, omöjligt att tänka på dem. — På andra sidan var stewardeus proviantrum. Lance betänkte sig ett ögonblick: han visste hvad han skulle göra!

— Hvar går du då? frågade Natalie, seende honom rikta sina steg mot en läst dörr vid yttre ändan af salongen.

— Jag vill tala vid stewarten, min älskade. Vänta ett ögonblick, och jag skall vara hos dig.

Lance öppnade dörren till förvaringsrummet. Han fann der icke stewarten, men hans hustru. Han förlorade icke på bytet. Han hade redan stulit mer än en kyss ombord och hvarje gång blifvit öfverraskad af vare sig stewarten eller hans hustru, och erfor derföre intet bryderi att begära afståendet af förrädsrummet till ett rendez-vous. — Han kunde räkna på en sympatetisk tystnad hos myndigheterna öfver denna region af fartyget, ty han hade icke försummat penningeargumenterna. I alla händelser var hustrun i sin

egenskap af qvinna den lättare att vinna för saken. — Efter att för formens skull hafva gjort litet motstånd, medgaf hon icke all-nast att lemna rummet, utan äfven att aflägsna sin man derifrån, med vilkor att hon skulle få återkomma om tio minuter. Lance gjorde tecken åt Natalie att stiga in, medan stewardens hustru gick ut genom den andra dörren. En stund derefter såg sig de båda älskande förenade i skydd för alla nyfikna. Natalie satte sig på en kista. — Hon hade bakom sig theet, sockret, kryddorna; en skinka balancerade öfver hennes hufvud, ett nät fylldt med citroner dinglade framför hennes ögon. Om stället icke var rymligt, så var det likväl tjenligt och väl förvaradt.

— Och om man kallade på stewarten? menade hon.

— Oroa dig icke för det, vi hafva ingenting att frukta. Om man kallar stewarten, skall han visa sig på däck, och man skall deri endast se hans liflighet.

— Låtom oss tala fort. Lance, jag har grymma nybeter att meddela dig. Och dessutom är jag säker på, att min tant redan väntar mig med min lagade fäll.

Hon hade medfört nål och tråd; hon tog framvåden af sin klädning på sina knän och böjde sig ned för att samvetsgrannt reparera skadan. I denna ställning erbjöd hennes förtjusande hufvud för blicken sina fasta och lätta drag i full dager. Nälen flög igenom

gen); C. Naumanns "Sveriges statsförfattningsrätt" (IV: 3). J. Hellstenius, Studier i jämförande befolkningsstatistik samt de af statistiska byrån offentliggjorda välbekanta Bidragen till Sveriges officiella statistik. På lagkunskapens område märkas: en ny upplaga, den femte, af "Sveriges rikets lag", utgifven af H. J. Arvidsson samt Anteckningar efter E. V. Nordlings föreläsningar öfver ärfdebalken. Dessutom har O. Hultgren utgivit en allmänfattlig afhandling "Om rättsgångssättet i tvistemål" och C. A. Forselius en samling "Strödda uppsatser i juridiska ämnen".

Naturvetenskaperna ha i alla riktningar försvarat sin plats såsom en af de mest gynnade kunskapsgränar. En öfversättning af A. de Quatrefage's "Människans historia" delgifver den berömde fransmannens åsikter om det mänskliga släktets ursprung och utveckling, åsikter, hvilka i förbigående sagdt icke godkänna Darwins lära. Den zoologiska literaturen i Sverige har fått ett utmärkt bidrag i W. Liljeborgs "Fauna öfver Sverige och Norges ryggradsdjur", af hvilken första delen, omfattande däggdjuren, utkommit. C. Stål har utgivit första häftet af en "Recensio orthopterorum" och C. G. Thomson "Skandinaviens hymenoptera", tredje delen, samt "Opuscula Entomologica". En svensk öfversättning och bearbetning af Schödlers bearbetning af C. L. Brehms berömda verk "Illustriertes Thierleben", har under titeln "Djurens lif" blifvit påbörjad i tvänne serier, hittills redogörande för däggdjur (9 häften) och foglar (4 häften). Ett mindre öfversättningsbidrag är den i serien "Ur vår tids forskning", utgifven af A. Key och G. Retzius, upptagna intressanta afhandlingen "Om förklädnad" af Wallace. "Atlas öfver Skandinaviens däggdjur", figurer af W. Mewes och text af E. Holmgren, har fortskridit till 6:e (sista) häftet. — Botaniken räknar bidrag af Elias Fries, som utgivit andra upplagan af sitt verk "Hymenomycetes Europæi", hvars första upplaga utkom 1836—38, af C. Hartman, som offentliggjort ett allmännyttigt arbete om "Skandinaviens ätliga och giftiga svampar", samt af J. Arrhenius, som genom sin bok om "Nordens matsvampar" äfvenledes sökt sprida större kännedom om dessa nyttiga växter, hvilka såsom förf. visar och utförligt beskriver med stor fördel äfven kunna odlas. Under titeln "Utflygter i naturen och hvardagslivet" har C. Hartman ytterligare på svenska utgivit en samling läsvärda uppsatser af den bekanta tyske naturforskaren E. A. Rossmässler. För skolundervisningen har Ed-

vard Erdman utgivit 6 "Geologiska väggtäflor" med åtföljande beskrifning, hvilken senare, beräknad för vidsträcktare kretsar, särskildt är tillgänglig under titeln "Populär Geologi". — Kemien har af P. F. Cleve riktats med en "Kort lärobok i organisk kemi", samt början, 1:a häftet, af en större "Lärobok i organisk kemi". Ett viktigt bidrag till fysiken har professor E. Edlund lemnat i sin "Théorie des phénomènes électriques", en öfversättning på franska af föredrag, hållna i Vetenskapsakademien. Af öfversättningar återstå att nämna: "Upptäcktsresor i luft-hafvet", ett praktverk, innehållande, af utmärkta teckningar belysta, redogörelser för åtskillige franske vetenskapsmäns iakttagelser under ballongfärder i högre rymder, samt A. Buchan, "Meteorologiens första grunder". Öfversättare af dessa verk äro herrar C. H. Atterling och H. H. Hildebrandson.

Läkarevetenskapen i dess strängare form finner hos oss sin förnämsta offentlighet i de medicinska tidskrifterna, af hvilka vi räkna flera, såsom: "Nordiskt medicinskt arkiv", "Hygiea", "Svenska läkaresällskapets nya handlingar", "Upsala läkareförenings förhandlingar" och "Tidskrift för veterinär-medicin och husdjursskötsel". Ett och annat af mera allmänfattlig art ut-sändes dock till gagn och upplysning för menigheten. Hit räkna vi under det föregångna tidskiftet tre olika afhandlingar "Om smittkoppor", sammanskrifna af A. J. Melander, N. Nyström och A. Törnblom. Ytterligare märkas af W. Bergsten ett populärt föredrag "Om hjertat" och af A. Forslund en framställning "Om andedrägtsorganerna". P. A. Siljeström har skrivit i Vacationfrågan", P. A. Lewin om "Prostitutionen", och H. Wistrand har lemnat en "Minnesbok för sjukvårdsmenskap" med åtföljande kort helsolära samt af ett par afhandlingar af P. Niemeyer "Om förkylningar" och om "Lungornas vård".

Af matematiska skrifter må anföras: E. Fogelmark, "Lärokurs i differentialräkning", 1:a häftet; A. Pasch, Geometrisk konstruktions- och projectionslära", F. Andersson, "Lärobok i algebra och eqvationslära" samt J. F. Neovius, "Lärobok i plana geometrin". R. Ekstrand har utgivit en "Elementarkurs i mekaniken".

Landbruksliteraturen, annars temligen afvelsam, är tillfälligtvis sparsamt representerad. Det enda vi ha att anföra är en "Handbok i ängsvattning" af W. F. Dünkelberg, öfversatt och bearbetad af W. Hårnqvist, samt en af C. E. Bergstrand

påbörjad öfversättning och bearbetning af S. W. Johnsons "Landtbruket och naturvetenskaperna". Den af G. Lindgren, A. Pihl och G. Löwegren utgifna "Handbok i svenska trädgårdsskötseln" har nått sitt 5:te häfte.

Den i vårt land pågående gräsliga skogssköfvingen har framkallat en med bifall helsad "Tidskrift för skogshushållning", redigerad af A. Cnattingius. För öfrigt märkas här ett par mindre skrifter; C. E. Ljungberg "Om skogssköfvingen i Sverige" samt W. Theläus, "Om skogens vigt och värde", utgifven af J. Arrhenius.

Bland skrifter, som beröra den rent praktiska industrien, må nämnas: C. G. Schwyder, "Praktisk handbok för urmakare" samt det nu till 45 häftet framskridna stora öfversättningsverket "Uppfinningarnas bok".

Det nya lif, som på senaste åren uppenbar sig inom militärlitteraturen vittnar godt om växande bildning och stegradt intresse för krigets bistra konst hos dem, som skola gå i spetsen för vårt lands försvar. Vi ha här att anteckna: A. Rappe, "Franska nordarméens fälttåg 1870—71"; "Fälttåget 1870—71" af d'Aurelle de Paladines, öfversatt af A. Murray; G. Denison, "Nutidens kavalleri", öfversatt af G. M. Björnstjerna; Boguslawski "Taktiska iakttagelser från 1870—71 års krig" samt C. G. Lindmarks lilla skrift om "Sjövapnets betydelse för vårt lands försvar", hvartill kan läggas A. Eason Leyonhufvuds "Studier i svensk krigsförfattningshistoria" samt en "Lärobok i fältbefästningskonst" för arméens underofficerare.

Tidskriftslitteraturen i Sverige är i betraktande af vår folkmängd icke oansenlig. Om vi lemna ur räkningen de kungliga akademiernas handlingar, hvilka årligen rikta vår literatur med värdefulla bidrag i olika riktningar, blir ändock antalet af hit hörande skrifter öfverraskande stort. En flyktig öfverblick af detta område visar att skriftstället här på alla håll söker tillgodose den läsande världens kraf på upplysning och bereder henne tillfälle att, som det heter, "följa med sin tid". På det religiösa området följer "Teologisk tidskrift" uppmärksamst dagens företeelser. Skolväsendets intressen bevakas af Pedagogisk tidskrift" och "Tidning för folkskolan". "Svensk tidskrift" och "Samtiden" behandla literära, politiska och ekonomiska frågor och granska mera omständligt nymtkomna verk, som deraf kunna vara förtjenta. För blandad skönvetenskaplig läsning sörja, utom de båda illustrerade tidskrifterna "Förr och nu" och "Familj-journalen", äfven "Ny illustrerad Tidning" och "Svalan", af hvilka

de bägge senare, i likhet med öfriga tidningar, äfven egna uppmärksamhet åt hvar-jehanda andra nyheter för dagen. Hit hör ock "Tidskrift för hemmet", som med stor framgång företrädesvis tillgod ogör sig de literära krafterna inom vår svenska kvinnoverld. Bland facktidskrifter med mera skarpt uppdragna gränser nämna vi, med förbigående af dem, hvilka här ofvan redan blifvit anförda: "Statistisk tidskrift"; "Tidskrift för Sveriges landsting"; "Tidskrift för lagstiftning, lagskipning och förvaltning" af C. Naumann; — "Tidskrift för matematik"; "Botaniska notiser"; "Geologiska föreningens förhandlingar"; "Jernkontorets annaler"; "Vermåndska bergsmannaföreningens annaler"; "Blad för bergshandteringen vänner", "Teknisk tidskrift"; "Ingenjörföreningens förhandlingar"; "Artilleri-tidskrift"; "Tidskrift i sjöväsendet" o. s. v. För hästkulturens förbättrande kämpar "Tidning för hästvänner"; i "Svenska jägarförbundets nya tidskrift" kunna våra jagtvänner och djurkännare hemta mången upplysning af värde och muntra sitt sinne med alltid väl berättade historier, och i tidskrifterna "Bazaren" och "Freja" kan slutligen kvinnoverlden få sitt lystmäte på studerande af all den grannlåt, som i våra dagar anses mest lämplig att dölja brister och förhöja behag.

Poliskammarens i Helsingfors meddelande för den 2—5 dec. 1874.

Genom tjufvahad har förlorats: Den 16 november en portmonnä med en mark 10 penni från ett badstugurum i gården n:o 18 vid Fredriksgatan; den 28 nov. en svart klädesrock från en oläst tambur i villan n:o 1 i Brunsparken; den 29 nov. en rysk fårskinnspels från ett oläst rum i gården n:o 15 vid Högbergsgatan; den 2 dec. en trädask med omkring 10 mark från en brännvinsbutik i gården n:o 27 vid samma gata, en slät guldring, märkt med "I. A. W." och "A. G. W.", från ett oläst rum i gården n:o 31 vid Lappviksgatan samt en gigg med 3 par åror från Sandviks kajen; den 4 dec. en säck med 24 kappar ärtor från ett lass i gården n:o 8 vid Fabiansgatan; den 5 dec. 2:ne linnen, en hvit underkjortel och ett par randiga ylle strumpor från ett badstugurum i gården n:o 27 vid Fredriksgatan, en doffel paletå från en oläst tambur i gården n:o 52 vid Alexandersgatan samt en portmonnä med 1 mark 8 penni från ett oläst kök i gården n:o 12 vid Fabiansgatan, för tillgreppet hvaraf arbetskarlsdottern Wilhelmina Eriksdotter, från Helsinges socken, på barger-ning ertappades och ställdes under tilltal.

En person är ställd under tilltal för fyleri och slagsmål.

En mindre sax är såsom hittegoods inlemnad till 1:sta polisvaktkontoret.

Under sista veckan till ansvar fälda personer: 1 för ovarsamt umgående med eld, 19 för förbrytelser mot formans eller hyrkusk reglorna, 1 för öfverdådigt åkande å gata samt 1 för uraktlåten anmälan om hyresgästs inflyttning.

tyget mellan hennes bruna figurar. Den träd-kista hon satt på, var tillräckligt bred för två; Lance tog plats bredvid henne och litet bakom. Hvem skulle väl då kunnat emotstå frestelsen att upplyfta den tjocka vridningen af svart hår och blotta denna nacks varma liffärg? Hvem, som engång gjort det, skulle icke hafva fördömt den oförnuftiga dubbla skönheten af form och färg, som en kvinnas nacke döljer? Från tid till annan bekräftade Lancelots läppar det viktigaste aftal på den lena och våldoftande huden som han blottade, i det han lekte med den unga flickans flåtor.

— Nåväl, Natalie, hvilka äro dessa nyheter?

— Han har talat vid min far, Lance.

— Richard Turlington?

— Ja.

— Fördömdt!

— Fy den otäcke! . . . Det var medan du var på däck och rökte din eigarr, och då man trodde mig insomnad; jag öppnade den lilla luckan på dörren till hytten, min älskade, och jag förlorade icke ett ord af deras konversation. Han hade väntat till dess min tant var gången och han hade min far på tu man hand; då började han tala med denna fasligt skärande röst, som du känner. — Graybrook, huru lång tid skall jag ännu vara tvungen att vänta?

— Sade han detta?

— Svär icke mera, Lance! Det var hans ord. Min far förstod honom icke först: han sade endast, den stackars älskade: — Gode Gud! min vän, hvad är det då? — Richard förklarade sig genast. Hvem skulle han väl vänta på om icke på mig? — Pappa sade då, att jag vore väl ung. Richard afbröt honom: — Flickorna äro såsom frukterna; en del mogna tidigare, andra sednare; en del blifva kvinnor vid tjugn år, andra vid sexton. Man behöfde endast se mig, sade han, för att öfvertyga sig om, att två månaders färd på bafvet fullkomligt hade återställt mig, och så fortsättningsvis. Min stackars far stred tappert. — Dermed blir nog tid, Richard, dermed blir nog tid! — Det är tid för henne, sade den eländige, men icke för mig. Tänk på allt hvad jag kan erbjuda henne (som om jag skulle bry mig om hans penningar!), påminn er sedan huru länge jag sett henne uppväxa i hopp om att hon engång skulle blifva min hustru (jag har vuxit upp för honom, oblyggligt!), och lemna mig icke uti en ovisshet, hvilken för hvarje dag blir påglämare för en man i min ställning. — Han blef nästan våltalig; hans stämma darrade. Jag är säker på, min älskade, att han älskar mig mycket, mycket.

— Och detta smickrar dig?

— Skämta icke. — Det förskräcker och förargar mig, det försäkrar jag dig.

— Det förskräcker dig? A propos, betraktade du honom i morgse?

— Jag, när då?

— När din far berättade denna historia om mannen, som man uppfiskade ur hafvet.

— Nej. Hvad gjorde han, säg?

— Jag skall säga dig det på stunden; men först, huru slutades det i går aftse? — Gaf sir Joseph något löfte?

— Du känner Richard's sätt: han lemnade honom intet val. Min far var tvungen att taga ett beslut innan man tillät honom att gå och lägga sig.

— Att gifva dig åt Turlington?

— Ja, veckan efter sedan jag fyllt sexton år.

— Det är veckan efter nästa jul.

— Ja. Pappa skall tala vid mig så snart vi äro hemma, och jag skall gifva mig nyårsdagen.

— Helt enkelt detta, Natalie? I sanning, äro sakerna redan så långt framskridna?

— De glömde ingenting, hvarken det lysande hus, som vi skulle föra, eller de stora inkomster, som vi skola hafva. Jag hörde min far säga, att hälften af hans egendom skulle gå öfver till Richard dagen före kontraktets underskrifvande. Hjertat kunde brista att märka huru mycket han befattade sig med penningarna, och alldeles icke med känslorna. Hvar är att göra, Lauce?

— Det är lätt att finna, min ömt älska-

de. Och först och främst måste du vänja dig vid tanken, att du icke skall äkta Turlington. . .

— Låt se, tala allvarsamt. Du vet att jag gjort hvad jag kunnat. Jag har sagt pappa, att jag kan tänka mig Richard såsom en vän, men icke såsom mia man. Då skrattar han och svarar mig: — Vänta blott litet, och du skall ändra åsigt, min flicka! Du märker väl, att Richard är allt för min far; han har ledt hans affärer, han har undvikit att göra förluster genom dåliga spekulationer, han har känt mig som helt liten, han har ett pråktigt handelshus och mycket penningar. Pappa fattar icke att jag skulle kunna emotstå hans vän Turlingtons företräden. Jag ville känna mig för hos min tant, jag sade henne, att han var för gammal för mig; allt hvad hon svarar mig, är detta: — Se din far; han var väl äldre än din mor; det förhindrade dem icke ifrån att vara rätt lyckliga. Och om jag sade: jag vill icke gifva mig med Richard, hvartill skulle det hjälpa oss? — Pappa är väl den bästa, den mest älskade man, men, ack! han älskar så mycket penningen! Han tror icke på annat. — Han skulle blifva rasande, — ack! ja, så om han är, skulle han blifva rasande, — om jag skulle låta honom märka att det är dig jag älskar.

(Forts.)

Officiella och legala tungörelser.

Utdrag ur K. Majestätens Hofrätts protokoll för den 9 November 1874.

S. D. Besluts: Emedan härnäst anmält blifvit att förre Kronolänsmannen Karl Theodor Hellstedt, hvilken K. Majestätens Hofrätt nyligen har anledning af de beväraden Venden Wilhelm Thomasson Heikkilä, från utöfn. Högland, anförd öfver Rådhus-Rättens i Fredrikshamn stad den 30 Maj 1874 afkunnade utslag i ett af Rådhus-Rättens, Kaptenen August von Randelshöj, på angivelse af förre Kronolänsmannen Hellstedt och Stenparens Mats Markulin, emot Wilhelm Heikkilä utfördt mål om anförar för lundredjeri, afviket hemorten samt att K. Majestätens Hofrätt den 28 nästföljande September i salen utfärdade kommunifikations-resolution jemte de den samma beviljade bevishandlingar af sådan anledning och enär Hellstedts närvarande vittelse förefinns oförelä, icke funnat honom delgivnas, ty warer Hellstedt härmed aflyttad att, så framt han vill blifwa i salen hörd, inom en månad efter införandet härpå i landets officiella tidningar af K. Majestätens Hofrätts arkiv uttaga bevishandlingarne och inom fjorton dagar beredert den afstade förklaringen afgifwa samt, wid vite af fyratio mark, berörde handlingar tillfärdiga återfärd. Som oman.

På befallning: Joh. Wright.

2905(3—3)

Rejterliga Rikets Hushållnings Sällskapets respektive ledamöter behagade fredagen, den adertonde (18) innevarande December kl. 5 e. m. i sällsamsrummet af Sällskapets hus här i staden sammanträda till extra plenum, för att afgifwa infördradt underdåligt utlåtande, i anledning af vederbörande kommittens afseende, och sedermera till tryck befordrade underdåliga betänkanne i fråga om befarad öfverafverknig i landets skogar. Handlingarne äro förordlagde i Sällskapets sällsamsrum. Åbo, den 5 December 1874.

Enligt befallning: Adam Lagermark; A. f. Sekretäre.

2952(3—1) Samuel Segerstråle.

Utt ett aktiebolag bildats i denna stad under benämning "Ekenäs ångbåts-aktiebolag med ändamål fördrädesvis att underhålla kommunikation samt befordra brev och paket emellan Sura, Ekenäs och fringillgärdar skärgård, äfven som att utföra bogseringar, hvilket bolags reglemente blifvit af K. Majestätens Hofrätt meddelat resolution den 14 nästföljande juli fastställt, dock sålunda, att bolaget, jemte K. Majestätens Hofrätt den 18 Maj innevarande år, icke utan dertill af K. Majestätens Hofrätt utverfat fastställt tillstånd må efter den 1 nästföljande September till regulerat postbefordring emellan stilda orter för betalning emottaga brev, postpaket eller andra postföremål, sådant warer, jemte § 3 i K. Majestätens förordning om anonyma eller aktiebolag af den 24 November 1864, härigenom tungjordt. Ekenäs Rådhus den 29 Augusti 1874.

På Magistratens wagnar: Lars Hömön.

2951

Den eller de, som tro sig ega fog att klandra war lagfart af 3 stathemman n:o 3 i Välsby by af Rikets Hofrätt, uppmannas att inom natt och år efter det, denna annons tredje gången warit införd, wid Rådhus-Rättens i Rikets stift klander anmäla och utföra.

2920(3—3)

Frederik Heikkilä. Samuel Heikonen.

Jemte Rådhus-Rättens wid Piippola och Heikkilä fodnars äfven som Pulkila kapellföreläsnings tingslag gifna utslag eger den eller de, som tro sig dertill bättre rätt hafwa, wid nämnde rätt klandra underdåliga eganderätt till Kangasfäst 1/2 mantals stathemman n:o 5 i Rikets stift by och fodnars, inom natt och år derefter som denna tungörelse är tredje gången publicerad uti denna tidning och Suomalainen Wirallinen Lehti, wid äfven att fastställa till hemmanet mig eljest bevisas. Rikets stift i November 1874.

2948(3—1) Dr. Kangasfäst.

Jämte med underdåliga frejd och hinderlöshet till ättenskap anmäles inom laga tid hos Pastors-Embeter i Uleåborg. Uleåborg den 19 November 1874.

2964(3—1) August Räst. Fångnekt.

Jämte med underdåliga frejd och hinderlöshet till ättenskap anmäles inom laga tid hos Pastors-Embeter i Uleåborg. Uleåborg den 19 November 1874.

2965(3—1) Amanda Fredrika Piskilä. Tienstefiga.

Klander af min frejd och hinderlöshet till ättenskap anmäles inom trenne månader hos Pastors-Embeter i Sastmola. Sastmola (Karwia) den 21 November 1874.

2949(3—1) Erland Rikström. Dräng.

Uttittningsbrevet n:o 47, som jag den 30 September 1867 uttagit hos Pastor i Mantafalmi församling för att öfverflytta till Wiborg, har på oförelä sätt förtommit och är således utan kraft och verkan i hwems hand det nu wara må.

2935(2—1) Nils Pennanen. Dräng från Åhensalmi by n:o 5.

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

att inom nittio (90) dagar härfter, räknadt från och med denna dag, hos Domkapitlet behörigen anföras. Kuopio Domkapitel, den 3 December 1874.

På befallning: Wald. Borg. F.d.

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

2963(3—1)

Uttittningsbrevet n:o 47, som jag den 30 September 1867 uttagit hos Pastor i Mantafalmi församling för att öfverflytta till Wiborg, har på oförelä sätt förtommit och är således utan kraft och verkan i hwems hand det nu wara må.

2935(2—1) Nils Pennanen. Dräng från Åhensalmi by n:o 5.

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

Uttittningsbrevet n:o 47, som jag den 30 September 1867 uttagit hos Pastor i Mantafalmi församling för att öfverflytta till Wiborg, har på oförelä sätt förtommit och är således utan kraft och verkan i hwems hand det nu wara må.

2935(2—1) Nils Pennanen. Dräng från Åhensalmi by n:o 5.

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)

2962(3—1)